

Naša volja

(Odlomek iz govora župnega staroste na II. obrambnem zboru v Celju 12. junija 1938.)

Dobro razvita zavest edinstva naroda in topla ljubezen do svoje domovine so sokolska osnova moralne priprave za obrambo domovine. Brez dobre moralne je zaman materialna pripravljenost. Dobro oboroženje moralno slabe vojske postane samo bogat plen moralno močnejšega nasprotnika. Človek je bil vedno glavni element borbe. Sredstva, ki se jih je v borbi posluževal, so bila vedno izpod važnosti človeka. Sredstva so mrtva in jih more staviti v akcijo samo človek in njegova inteligenca. Zato je volja za borbo važnejša od vsega ostalega. Kdor nima volje za borbo ne bo nikdar zmagovalec.

Vinko Blaško:

Kakšna srca imamo?

Mislím, da smo si na jasnem, da pri tem nimam v mislih fizičnih src, temveč ona srca, ki predstavljajo okna skozi katera gledamo človekova notranja čustva do vsega onega kar živi okoli nas.

Povsem mrtvih src nimamo, tega ne morem trditi; saj bi si potem ne mogel razlagati veselih in zadovoljnih, žalostnih in obupanih obrazov, ki jih gledam dan na dan okoli sebe, ko vendar vemo, da so vesele poteze, živahnost v govoru, zadovoljstvo, obup in razočaranje odsev naših notranjih razpoloženj. In ta razpoloženja narekuje od različnih okoliščin odvisno srce. Nič ne bi imel proti ljudem veselih in zadovoljnih obrazov, če bi se mi ne vsiljevala slika stvarnosti, ki me uverja v prepričanju, da je v večini teh ljudi otajano in razneženo srce samo na polovico, na ono za človeštvo kot celoto manj važno polovico, na človekovo samoljublje. V oni drugi polovici, ki naj bi tvorila most od človeka do človeka, ki naj bi skovala kabel od duše do duše, v tej drugi polovici je žal skoro povsod led in mraz...

Bratje, skozi ta kabel bi morali izmenjavati izlive naših brat-

skih čustev. Od srca do srca! Ali ne slutite, da bi bilo življenje lepše in toplejše, če bi se rešili onega strašnega, mrzlega ledu? Izpostavimo svoja srca solncu bratstva, ki naj otaja poslednje sledove ledu, da bodo pričele tudi druge polovice naših src v enakomernem ritmu svojo pesem polnega življenja. Dokler ne bomo imeli takih src, bo naša sreča le dozdevna. Kdo izmed vas ne hrepeni po popolni sreči?

Ali se spominjate julijskih večerov preteklega leta, ko je visoko na praškem nebu utripalo Tyrševo srce? Ljubeče in neskončno mogočno je bilo. Njegovo toplino smo čutili, pod njegovim vplivom so pričela naenkrat utripati v istem ritmu tudi naša srca. Vsi, prav vsi kar nas je bilo smo živeli tiste hipe eno samo mogočno življenje. Čutili smo v sebi moč sokolskega srca. Ta moč, je moč bratstva! Onega bratstva, ki ima svojo vsebino v ljubezni celih src. Vrnimo bratstvu ono vsebino, ki smo mu jo doslej zavedno jemali. Vrnimo mu njegov globoki socialni značaj!

Vsako bitje, živo pa še prav posebno ima svoje poslanstvo, ima svojo nalogo, ki jo mora na svetu izpolniti. Zakaj oviramo izvršitev tega poslanstva najvišje razvitemu živemu bitju — človeku? Vsako bitje na svoj način in s svojimi močmi prispeva k veličastvu stvarstva. Reducirajte drugo za drugim. Kaj vam bo ostalo? Nič. Kaj pa človek, ki mu je dan prav izjemen položaj, da upoštevajoč naravne zakone ta svet s svojim umom ureja in izpopolnjuje? Zakaj mu ne priznavamo vsaj onih pravic, ki so jih deležna vsa ostala bitja? Saj te pravice niso nikak privilegij. Dolžnosti stoji nasproti pravica in obratno.

Za življenje sposoben človek prinese že na svet dolžnost, ki jo mora izvršiti, da opraviči svoj obstoj. Kako bo izpolnil to nalogo, če mu pa oni, ki je v stanu in zato dolžan, ne stoji ob strani, če mu celo iz golega samoljublja onemogoča in ovira tudi ono, kar bi lahko sam storil.

Bratje, zganite se, pomislite da je ono dvonogo, na las vam podobno bitje, ki ga srečujete vsak dan okoli sebe tudi človek, Sokol — brat. Tudi ta človek mora živeti.

Da, bratje ledeno srce je mrtvi kapital. Leži in ne daje plodov. Mi pa, ki nas je objela toplina Tyrševega srca, hočemo in moramo vdihniti temu mrtvem kapitalu novega življenja, vdihniti mu moramo pravega bratstva.

Dvignite svoja srca!

Vsakdo se moti, kdor misli, da je opravil vse svoje dolžnosti s tem, da je plačal članarino. Sokolstvo ni navadno društvo, kjer si samo »včlanjen«, pa mirna Bosna. Sokolstvo je pokret, ki zahteva čelga človeka! Kdor ni zmožen osebnih žrtev, ki jih zahteva sokolstvo, ta ni zrel za naše vrste!

Sokolstvo o socialnih vprašanih

Dodatno k izvajanjem, ki jih je prinesel naš »Vestnik« v svoji zadnji številki pod naslovom »Sokolstvo in delavstvo«, priobčujemo še, kar nahajamo v tej zvezi pri češkoslovaškem Sokolstvu. Tam beremo:

»Socialno vprašanje priznavamo enako kot svojo нравstveno, družabno in gospodarsko nalogo, izhajajočo zdavna iz neenakosti družabnega ustroja človeštva ter iz brezobzirne sebičnosti poedincev in celih družabnih formacij. Prepričani smo, da se trudu človeštva posreči, doseči počasi tudi v tej veliki nalogi popravo družabnega reda, zagotavljajočo vsem v mejah človeške možnosti pravičen priličen gmotni in duševni blagobit.

Sokolstvo proglašja z iskrenim prepričanjem svojo pripravljenost in dolžnost, pripomoči k najširši družabni pravičnosti in k pravični popravi družabnega reda tako z zasebnim in javnim vplivanjem vsakega poedinega člana kakor tudi na vse druge načine, ki smerijo k temu in ne vodijo k sovražnostim, nepravični mržnji in ne ogrožajo življenjskega interesa svobodne države.

Sokolstvo odklanja vsako nepravično in nasilno nadvlado kateregakoli razreda. Ne zapiramo oči pred dejstvom, da obstoje borbe skupin in razredov, katere je možno nazivati razredne boje. Trudimo se povsod, da bi bil ta boj ne samo zmeren na obeh straneh, nego da se bo vodil s častnimi in zakonitimi sredstvi ter orožji in da se bo zadovoljilo povsod pravu in pravičnosti. Razmerje sokolstva k vprašanju zasebne lastnine je dano z ustavo.

Sokolstvo nalaga vsem članom, naj bi svoje bratstvo izražali zlasti tudi z delom za provajanje zakonodajstva, ki bi onemogočalo izkoriščevanje ter bi delovalo za povprečen blagobit vseh vrst državljanov. Sokolstvo nalaga vsem svojim članom, naj se ravna povsod, v zasebnem in javnem življenju, po zahtevah pravičnosti, kjerkoli se stikajo njih interesi z interesi kogarkoli. Kjer se stikajo njih interesi z interesi drugih ljudi, naj se ravna po zahtevah pravega, dejanskega bratstva.« (Sklepi VII. sokolskega sabora v Pragi.)

K tem izjavam, ki so bile dane od Češkoslovaške obce sokolske leta 1924. oficijelno, je spisal znani sokolski delavec iz Brna, br. Ljudovit Jandásek, še posebno razlago, katera ni bila nikoli desavuirana ali demantirana, kar znači, da pravilno tolmači duh in smisel oficijelnih izjav. Pri Jandásku pa stoji:

»V slučajih razrednega boja se postavi (Sokol — mišljeno je seveda kot poedinec, ne kot organizacija!) na stran pravičnosti, tudi če bi mu osebni interes svetoval drugače.

Ako je načelo demokratizma, napredka, socialne pravičnosti ogroženo od koderkoli, tedaj se mora sokolstvo, občutljiva vest,

narodova, oglasiti takoj in odločno na njih obrambo. Od sokolstva zahtevamo obrambo države pred korupcijo, reakcijo, pred kulturnim slabljenjem naroda in države.

Zadrževanje brata tovarnarja - delodajalca napram nameščenim Sokolom in nesokolom je podvrženo kontroli društva, čigar član je; društvo ima pravico — dolžnost, pripraviti ga do tega, da ne bo tlačil in izkoriščal; in vi (namreč društveni odborniki) imate moralno odgovornost, da se takšni slučaji ne bodo zamolčevali in ne odlagali s pretvezo, češ da to ne spada v Sokola. (Lj. Jandásek v knjižici »Ideova usnesení VII. valného sjezdu«.)

H gori navedenim zaključkom so bila izdana l. 1936. še posebna provedbena navodila. Ta pravijo med drugim:

»Društva naj se sistematično zanimajo za socialne razmere svojih članov, naraščaja in dece ter naj skrbe na vse možne načine za pomoč svojim trpečim pripadnikom. V časih masovno nastopajoče bede priporočamo društvom, naj se postavijo na čelo stremljenj za njeno olajšanje. Zlasti v izrednih razmerah naj se nudi iz sredstev razpoložljivih za ta namen in po pravilniku za bratsko pomoč, podpora potrebnemu članstvu in mladeži.

Skrbi naj se, da se bo delovanje Sokolov ravnalo povsod, zlasti v samoupravi in v drugih strokah javnega dela po načelu socialne pravičnosti in po načelih smotrnega bednostnega, socialnega in socialno-zdravstvenega skrbstva.

Na takten način naj se vpliva na Sokole - delodajalce, da ne nasprotujejo pravičnim zahtevam delojemalcev, čeprav ti niso člani Sokola, ter da točno izpolnjujejo zahteve naše socialne zakonodaje, a na Sokole - delojemalce, naj vrše dolžnosti pošteno in vestno.

V krajevnih socialnih sporih, v kolikor so prizadeti po njih Sokoli, naj se informirajo pristojni sokolski činitelji o jedru borbe in naj opomnijo obe stranki, da se ravnata po načelih, določenih s sklepi VII. sabora. Dokazanim slučajem socialne brezobzirnosti, kakor tudi izkoriščanja delojemalcev in delodajalcev bodi posvečena zvišana pozornost.«

Ker je sokolstvo samo eno, namreč Tyrševo, tvorijo smernice češkoslovaškega sokolstva tudi vodilne misli za jugoslovensko sokolstvo. Iz tega je pač jasno, kakšno je naše pravilno, istinito stališče v socialnih zadevah in pokreth.

F. I.:

Delavstvo v sokolstvu

Zelo zanimiv članek br. Miljana Kocmuta v 3. številki Župnega Vestnika mi je dal pobudo, da napišem nekaj opažanj v delavskem revirju o udejstvovanju delavstva v Sokolu. So ta opažanja sicer či-

sto lokalnega značaja, vendar pa bodo gotovo slična v vseh delavskih centrih ter utegnejo zaradi tega zanimati tudi širši krog čitateljev Zupnega vestnika.

V našem društvu je bilo vsa leta opazati zadovoljivo število delavske dece obojega spola. Pri prehodu v naraščaj se je to število vedno manjšalo, pri prehodu v članstvo pa so od tolikih ostali samo še redki posamezniki. Zasledujoč vzroke temu pojavu, sem vedno in vedno prišel skoro do edinega vzroka: propagande nasprotnikov, ki so izrabljali male in velike napake naših činiteljev, da so jih kazali tem mladim pripadnikom, kot hibe, ki ne dovoljujejo delavski mladini udejstvovanja pri Sokolu. Najmočnejši argument nasprotnikov je vedno bil in je neizvajanje pravega sokolskega bratstva. »Gospodje bratje« ali »Bratje na papirju« i. sl. so gesla te propagande. Razen tega se seveda nasprotnik poslužuje še mnogo drugih upravičenih ali neupravičenih, dostojnih še več pa nedostojnih načinov za odvrčanje mladine iz sokolske telovadnice. Pri vsem tem pa drži eno: da nismo polagali dovolj pozornosti na sokolsko vzgojo delavske mladine in jo nismo znali obdržati v telovadnicah, pa tudi ne v društvih.

Glede starejšega članstva je zadeva ista. Njihovi tovariši pri delu so vedno izvajali na Sokole - delavce močan pritisk. Nešteto slučajev bi mogel navesti. Naj zadostuje eden. Rudar - kopač je dobil pomočnika - Sokola. Strahotno ga je obremenil z delom, češ: »Garaj, sedaj pokaži svoje sokolske mišice!« In brat je garal in požiral prikrita zbadanja na račun sokolstva, dokler ni omagal. Takih slučajev je bilo skoro toliko, kolikor je Sokolov - delavcev. Ali je kaj čudnega, če so redki oni, ki se ustavljajo zbadanjem in šikanam v službi? Sovraštvo nasprotnikov se je jasno pokazalo ob priliki neke sokolske svečanosti, ko so le - ti opazujoč povorko s posebnim poudarkom zapisovali vse one člane - delavce, ki so se povorke udeležili v sokolskih krojih.

Velike so torej ovire, ki se postavljajo na pot Sokolu - delavcu, toda tako velike niso, da bi zmogle sokolsko idejo in silo, ki to idejo stavlja v gibanje, rast in polet. Kajti kljub vsem tem oviram, je v istem društvu odstotek delavstva v članstvu napram drugim stanovom najvišji in znaša približno 37% celokupnega članstva. Zdrava sokolska ideja je tista, ki pri pravilnem vzgajanju mladine in pri vestnem ter vsakem razumljivem tolmačenju naših ciljev zamore privedi v sokolske vrste delavstvo, ki je pravzaprav najbolj potrebno telesne in duševne sokolske vzgoje, saj so vendar njegovi življenjski pogoji najslabši in baš delavstvo najbolj potrebuje ljubečih bratskih src, ki naj ga dvignejo do svoje višine.

Naj navedem še en vesel primer, ki kaže, kaj lahko doseže dobra sokolska vzgoja. Neka naraščajnica je z grožnjo in ob delnem izvajanju gladovne stavke dosegla dovoljenje posečanja sokolske telovadbe, katero so starši morali odreči na silen pritisk sosedov,

nasprotnikov Sokola. Ali naj še navedem brata, ki je na stalno zbadanje in šikaniranje končno pograbil nasprotnika za vrat in mu ledeno povedal: »Ce ne bo miru, si bom pravico tako-le sam odmeril«.

Končno naj še omenim čudno nerazumevanje delodajalcev za telesno vzgojo delavstva, ki jo baš sokolstvo tako uspešno izvaja. Ali ni sokolsko vzgojen in telesno močan ter inteligenent delavec prvovrstna delovna moč? Ali naj navajam statistične podatke koliko milijonov požro boleznim ter zdravljenja telesno zaostalih in shiranih delavcev, ki jim ni bilo dano, da si jeklene mišice in utrjujejo zdravje v naših telovadnicah? Ali naj se spomnim tiste magične in najvažnejše besede: **Storitev**? Ali ni baš Sokol mož storitve? Pri razmišljanju vsega tega naj bi se storilo vse, da bi lahko delavska mladina posečala telovadbo v naših telovadnicah in da bi se naše brate-delavce zaščitilo pred šikanami nasprotnikov, ki pa so sicer tudi po službenih redih najstrožje zabranjene.

Tone Gorjanov:

Sokol vsak . . . da za dom življenje rad

V prostorni telovadnici je odmevala pesem. Strumna četica telovadcev je korakala in prepevala. Med telovadci je stopal prosvetar brat Janko. Tudi on je pel.

»Le naprej, brez miru za sokolskim praporom!«

.

Sokol vsak je junak, da za dom življenje rad!«

Tedaj mu je nekaj čudnega stisnilo grlo in glas mu je zamrl. Ni mogel več peti. A pesem je še naprej ognjevito in zanosno izpovedovala našo vero, naše hotenje, našo moč. Bratje telovadci so peli, peli in dokončali, a Jankova misel je obstala ob besedah »da za dom življenje rad«. In okoli teh besed mu je predla vprašanja in odgovore, prepričanje in dvome. Lepo so zapeli bratje, dvakrat lepo v teh neurejenih časih, v teh usodnih dneh, ko se spreminja kar čez noč zemljevid sveta in propadajo urejene in močne države. Ali so pa tudi občutili vrednost in pomen teh besed? So li pela le njih usta, ne da bi srca to vedela? Vsi so peli, a koliko med njimi je takih, ki bi ne oklevali, ne trepetali, če bi bilo treba, da se beseda v pesmi izpremeni v dejanje? Življenje, to je vendar najdragocenejše, kar ima človek. In nihče se ne loči rad od njega, najmanj pa ta silna, zdrava in lepa mladost. A vendar: usta so izgovarjala — »da za dom življenje rad«. Kaj pa srce? Ali se Ti ne zdi, da so danes peli bratje še bolj z zanosom, krepkeje in glasneje; da so pela tudi njih srca? Saj je pravkar minilo pol leta, ko so bili bratje pripravljeni, da gredo med dobrovoljce. In prav zadnje čase smo se toliko pogovarjali o požrtvovalnosti, o smislu in namenu sokol-

stva, o dolžnostih pravega Sokola. Prosvetar Janko je podzavestno sledil poveljem brata načelnika. Šele ko je zadonela pesem

»S silo sokolsko vso za kralja za narod za mili dom...«
se je zavedel, da je konec telovadne ure.

* * *

V garderobi. Kot običajno se je razvnel pogovor med brati. V njih besedovanju je bila zaskrbljenost. Kaj nam prinese novi dan? Ali bo naši domovini prihranjena težka, krvava preizkušnja?

»Naj se zgodi karkoli«, pravi najmlajši med njimi, Grčarjev Tine, ki je šele od lanskega 1. decembra med člani, »jaz sem pripravljen na vse. Takoj se javim prostovoljno. Ne bom čakal vpoklica svojega letnika.«

Prosvetar Janko ga prekine: »Dopade mi Tvoje navdušenje in Tvoja odločnost, brat Tine, a vendar mislim, da Ti niso strahote vojne dovolj znane, ko s takim mirom izjavljaš svojo pripravljenost.«

Tine odgovarja: »Pozabljaš, brat Janko, da si nam baš Ti večkrat prav živo opisoval vojno zlo in nas svaril pred praznim navdušenjem. Zato je Tvoja zasluga, če popolnoma zavestno ponavljam svojo izjavo, da pojdem, če bo treba z mirnim srcem na branik domovine.«

Danes čutim in vem, da je vojna nekaj strašnega, a še strašnejša je misel, da bi mogli izgubiti svojo svobodo in samostojnost. Vojna uniči mnogo, mnogo; v njej izgubimo življenje lahko mi vsi, a zmagovit narod ostane v svobodi in v novem žaru zraste iz žrtev novo življenje. Posameznik nič, celota vse! si nam večkrat vzkliknil. In celota ostane, četudi eden ali drugi izmed nas pogine.« Tako je govoril drugi.

Kolarjev France pa je dostavil: »Mlečnozob fantič sem bil, ko so mi proti koncu svetovne vojne potisnili puško v roke. Še skoro otrok, sem preizkusil mnoge vojne težave. Potem pa smo šli še na Koroško. Ko sem se vrnil domov, sem večkrat trdil, da bi nikdar več ne zgrabil za puško. Spadal sem med tiste, ki so brezpogojno izjavljali »Nikdar več vojne!« Morda smo prav mi krivi, da visi sedaj vojna v zraku. Ta naša slabost je bila nasprotnikom vzpodbuda. Danes sem drugače odločen. Še ne dvajsetleten, sem skromno sodeloval, ko smo s krvjo začrtali meje naše svobodne domovine. Sedaj sem pripravljen svoje takratno delo braniti. To sem dolžan samemu sebi, to sem dolžan vsem tistim soborcem, ki so padli, da so se nam odprla vrata v svobodo.«

Še dolgo se je razpletal razgovor med brati.

Ko se je prosvetar Janko vračal domov, je bil miren in zadovoljen, v srcu pa mu je prepevalo:

»mir s Teboj, dragi dom, če sovražnik Ti preti!...«

Odlomek iz pisma

Skozi mariborski kolodvor vozijo z večjimi presledki vlaki množice Čehov s Podkarpattja, ki so se pred okupacijo umaknili v Rumunijo. Delavci, častniki, železniški uradniki, matere z dojenčki, vojaki — begunci, revščina, solze. Vračajo se domov, s kakšnimi občutki, si lahko predstavljamo. Oficielnega sprejema ni. Pričakujejo jih le naši Sokoli — naša bratska srca. Delijo jim juho, čaj, pomaranče, jabolka, biškote, kruh, cigarete, spominke, izmenjujejo si naslove. Na prvi pogled razumeš, da niti darovalci, niti obdarovanci ne smatrajo tega kot karitativno delo, temveč da se bratje, ki so se srečali, obdarujejo. To ni revanža za sprejem, ki so ga oni pripravili nam v Pragi; to je tako, ker med brati drugače ne more biti. Starejši mož se prerine k vlaku s hčerkama in sinovoma. Prinesli so polne nahrbtnike perila in obleke, da razdelijo potrebnim bratom. Preprost mož nam skozi okno voza zakliče: »Naučite se tudi vi nekaž iz našega primera!« Zadnje besede mu zamrejo v ihtenju in vroče solze se mu vlijejo po sivi bradi... Obljubljamo, da se bomo naučili, da se bomo poboljšali.

Vlak se premakne. Zdravo! Na svidenje! V vozove letijo svileni robčki, znaki, cigarete. Oni nam vračajo nepomembne stvari, ki so jih mogli v naglici vzeti s seboj, a dobe v takem slučaju nenadkriljivo vrednost. Nazdar bratř! Vračajo se častniki, ki so se v veliki vojni borili kot legionarji po vseh bojiščih ramo ob rami z Rusi, Francozi, Srbi, Angleži in Italijani, vračajo se matere z dojenčki, rojenimi v svobodi. Vračajo se na svoje domove, z njimi gredo naša srca, a njihova ostajajo pri nas. Na svidenje, bratje!

Tone Zorko:

Zakaj taborimo?

Zopet nekaj novega! Zopet nekaj, kar stane denar, kar zahteva mnogo dela v pripravah in izvedbi, zopet nekaj kar cepi sile. Uvedli smo taborenja. Uvedli smo prednjaške in prosvetne tečaje pod šotorskimi platni. Sokoli smo se postavili. Tyrš je telovadil v telovadnicah, danes pa se podimo okoli šotorov in nabiramo — revmatizem. Tako in še drugačno nerganje negibčnih in okostenelih kritikov slišimo v lastnih vrstah in izven njih. To so ljudje, ki ne vidijo sveta z novim časom, ampak uživajo dobrine tega sveta še pod vplivom dobre botre stare dobe. Zakaj naj bi se ne naselili v šolah ali sokolskih domovih, ki imajo vsaj streho toliko trdno, da je veter ne odnese, pravijo; zakaj se ne izogibljejo nevšečnostim in nevarnostim slabega vremena in drugih muh narave, tarnažo,

a ne pomislijo, da je ledina taborenj že zdavnaj zorana in da uživamo samo to, kar je temeljito preizkušeno. Pa tudi iz opazovanj in doživetij, ki smo jih imeli priliko doživeti sami, se nam zdi, da je župa pristopila k najposrečnejši obliki prirejanja tečajev.

Zamisel prirejanja taborenja se je ukresala v mislih šolnika, ki niti najmanje ni pomislil, da bi se taki tečaji ali »šole« vršile v šolskih zgradbah. To se pravi, da je desetmesečnega šolskega vzduha sit in da stremi ven, le ven na zrak. Kaj pa šele mladina! In, če ne v šole, nas ne mika tudi v podeželske sokolske domove, ker smo siti zidov. Zidovi človeka utesne, zato — v prosto naravo, v objem gozdov, jas in trat, pod šotore, na taborenje. Kaj vse nudi tako bivanje človeku, posebno mladini, ter koristi istega ni treba opisovati in ne pribijati. Osvežimo samo spomin na veselo delo v taboru, na nepozabne večere ob tabornem ognju ali na resne ure nočnih straž. Kdo se ni veselil ur prebujajočega se dne, ko je s puško v roki opazoval življenje velike prirode okoli sebe. Kdo ni užival v trenutkih, ko je gledal razjarjen obraz narave ob nevihti, ki je v onemogli jezi, da ste ji drzno zrlji v neprijazno obličje, tresčila strela v bližnjo smreko ali jelko, da se je zagrohotalo od gora. Nato je zopet božje solnce osvetilo jedilnico, spalnico, kuhinjo, telovadnico in igrišče, vse pod milim nebom. Pa zakurimo taborni ogenj sredi telovadnice in stražimo okoli šole, ki ima nekaj col debela vrata z dvojnimi zapahi, pritlična omrežena okna in ne vem še kakšne varnostne naprave.

In vzgojni moment? Mladina je kolikor mogoče prepuščena sebi, da izrabi vso svojo spretnost. Sama si postavi tabor, ga olepša in naredi praktičnega. Ponoči se prepusti lastnim stražam in jim neomejeno zaupa. Kako samozavestno opravlja to in ostale posebne taborne službe. V medsebojnem tovarštvu si pridno pomaga in vzpodbuja, ter v teh lastnostih plemenito tekmuje. Koliko se razveseli in uživa v vedri sokolski pesmi in zabavi, katere tvorec je sama z vso svojo iznajdljivostjo. Smotreno vodena v trdem delu in redu, telesnem in duševnem, se vzgaja v odlične sokolske delavce in borce. Da, v trdem delu in učenju, kajti ona ni na letovišču, ampak v šoli, v »gozdni šoli« — daleč proč od hrupa in vrtincev.

Koristi za sokolstvo? Danes jih ni moči preceniti. To bo pokazala bodočnost. Čas, ko bodo ti ljudje, ki so se v »gozdni šoli« in z njenim uplivom vzgojili v sokolske delavce, prijeli za ročice pluga in orali dalje, bo to ocenil. Zato se iznebimo res nepotrebnih pomislekov in vztrajajmo v delu, ki je bilo tako srečno začeto.

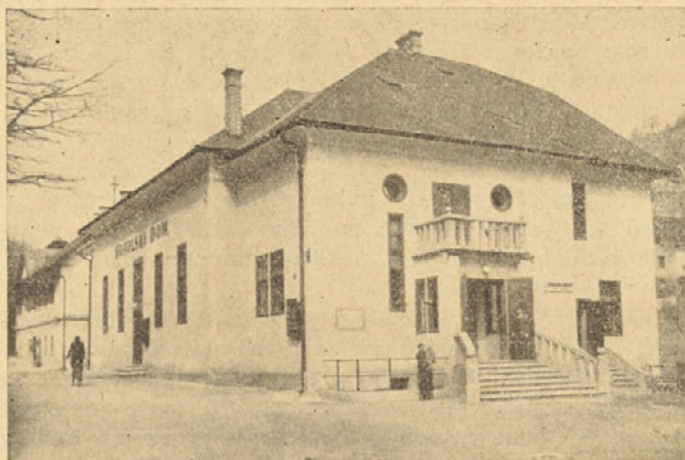
Pravo sokolsko bratstvo se vzgaja samo v telovadnici!

Spas države je najvišji zakon, a služba narodu je sveta služba.
(Viteški kralj Aleksander I. leta 1929.)

Kamen do kamna . . .

Pred skoro 30 leti so začeli. Zbiral se je takrat vinar do vinarja; dinar, lev, še celo rubelj in dolar sta priskočila na pomoč, da bi v Hrastniku zgradili sokolski dom. Precejšnja vsota je bila nabrana, toda prišla je svetovna vojna in vse je bilo uničeno, da vzraste lepše in uspešnejše po osvobojenju.

Prvotna zamisel gradnje Sokolskega doma pa se je po vojni spremenila v toliko, da se je s stroški 700.000 din zgradil »Narodni dom«, v katerem so dobila zatočišče Sokol, Glasbeno društvo in Narodna čitalnica, ki so tri četrtine svojih dohodkov oddala »Narodnemu domu« za odplačilo 360.000 din dolga.

Sokolski dom v Hrastniku

»Narodni dom« je bil po ustanovitvi Sokola kraljevine Jugoslavije predan istemu in je bil na splošno željo in zadoščenje krščen v »Sokolski dom«. Naš dom je moral prestati marsikatero kritično situacijo, kajti ogromen dolg, ki ga je moril, je bil zanj mnogokrat velika nevarnost. Leta in leta se je delalo samo za obresti. Večkratna manjša brezobrestna posojila Saveza niso zalegla, ker so bila prenzika. Uprave so si belile glavo z ugibanji in poskusi izsiliti večje dohodke. Nešteto prireditev telovadnega, prosvetnega in zabavnega značaja je prispevalo k počasnemu odplačevanju ogromnih vsot. Na pomoč je prišel kino, tombole itd., toda vse je gohtalo nenasitno žrelo obresti. Vendar se je počasi kljub silnim obrestim odplačevalo tudi na amortizacijo.

Pa je prišla sokolska Petrova petletka. V navzočnosti prvega zamenika starešine SKJ brata Gangla se je članstvo slovesno zaob-

ljubilo, da mora biti dom plačan do konca petletke. Takoj prvo leto so se prireditve podvojile, seveda tudi dohodki. Vsa energija je bila usmerjena v akcijo za brezobrestno posojilo v cilju, da se ogromne svote, ki so šle za obresti v bodoče lahko uporabijo za amortizacijo. Uspelo! To je dalo društvu novega poleta. Proračuni dohodkov so se dvignili na dosedaj nevajene višine. In tako se je zgodilo, da je dom vpricho delavnosti odsekov postal — premajhen, akoravno ni eden najmanjših v župi.

Med vsem tem pa so si številni pripadniki Sokola in vsa šolska deca jeklenili mišice v telovadnici. V domu so dobila zatočišče tudi druga društva, šola itd. Prireditelji raznih kulturnih, zdravstvenih in drugih predavanj so vedno dobili dvorano gostoljubno na razpolago, da ne govorim o raznih patriotičnih prireditvah šol in društev ob raznih narodnih in državnih praznikih.

Tako služi naš dom brezdvomno svojemu namenu, t. j. narodu, za srečo domovine in kralja in v korist cele hrastniške doline.

Božidar Abadžija

V divnem poletu mladih sil se je zlomilo krilo sokolu in omahnil je v smrt...

Brat Božidar Abadžija se je pripravljaj, da ponese sokolsko in jugoslovensko ime v širni svet. Pripravljaj se je, da na mednarodnem tekmovalnem polju pridobi novo čast in zmago jugoslovenski trobojnici. Na velikonočno soboto se je br. Abadžija udeležil v Zagrebu zbirne tekme za sestavo naše vrste za bližnje mednarodne telovadne tekme v Parizu in Varšavi. Nesrečen slučaj je hotel, da je brat Božidar padel z droga in si zlo-

mil četrto vratno vretence. Tej težki poškodbi je podlegel. Ne le Sokolsko društvo Beograd V, katerega član in podnačelnik je bil pokojni, temveč vse sokolstvo žaluje za vzornim sokolskim borcem.

Bratu Božidarju Abadžiji — slava!

Vaje s puškami za moško deco

Deca prikoraka s puškami na ramah. Po razstopu sledi povelje: »k nozi«, pred sestopom pa »o desno rame«. Vse sestave se izvajajo po 4×. Godba je ista, kakor za proste vaje iz l. 1939. Osnovni položaj »k nozi«, l. priročiti, izvaja se iz prostega razstopa.

I. SESTAVA

- I. 1. Stoja odkoračno z d. — z d. pripravim za ojačeni del in skrčiti zaročno; puška navpično ob d. kolku, l. roko v bok.
2. Z d. suniti naprej.
3. Z d. odročiti (puška navpično v d. roki); d. suniti v stran, h. zadaj.
4. Drža.
- II. 1. Predročiti not, pripravim puške z l. roko.
2. Odročiti — puška v l. roki navpično; d. (odročiti) h. zadaj.
3. $\frac{1}{2}$ obrata v l., klek na d. — l. pokrčiti predročno not dol; d. skozi priročenje predročiti dol in prijem za vrat kopita (kundaka) — puška navpično ob l. kolenu, kopito na tleh.
4. Drža.
- III. 1. D. predročiti, l. skrčiti predročno not, h. gor; puška vodoravno na d. lehti, cev na d. rami, branik smeri gor.
2. Puško zavrteti v položaj »gotovs«, kopito pod d. pazduho.
3. Dvigniti puško v položaj »nišani« — puška vodoravno — odklon glave v d.
4. Drža.
- IV. 1. Vzklon glave — puška navpično ob l. kolenu, kakor pod II. točka 3.
2. Z d. pripravim za ojačeni del (krepko).
3. Vzravnavo in prisun z d. stoja spetno — priročiti — puška k nozi, kopito na tleh.
4. Drža.

II. sestava

- I. 1. $\frac{1}{4}$ obrata v d., stoja odkoračno z l.
2. Drža.
3. »Gotovs«, t. j. z d. vržeš kopito sunkoma pod d. pazduho ter istočasno preprimeš za vrat kopita in ga pritisneš s komolcem k prsnem košu, z l. preprimeš pod zatvarač, h. dol, položaj lehti: d. skrčeno zaročno, l. pokrčeno predročno gor, puška poševno gor, pogled preko mušice.
4. Drža.

- II. 1. »Nišani«.
2. Zavrteti puško — z d. suniti na prej, puška vodoravno na d. lehti, cev zadaj, branik zgoraj — l. skrčiti predročno not.
3. $\frac{1}{4}$ obrata v l. in prisun z l. — suniti gor — puška nad glavo ravno (branik zgoraj).
4. Drža.
- III. 1. L. odročiti; d. skrčiti predročno not; puška vodoravno, branik naprej in spojeno
2. d. z lokom dol odročiti, l. skozi priročenje skrčiti predročno not; puška vodoravno.
3. Čep — puška na kolenih ravno (priročno pokrčiti).
4. Drža.
- IV. 1. $\frac{1}{2}$ obrata v l., vzravnavo v stojo zanožno z d. — preprijem z d. za ojačani del puške in skrčiti zaročno; puška ob d. kolku poševno, l. priročiti.
2. Prisun z d., priročiti d., puška k nozi.
3. in 4. Drža.

III. sestava

- I. 1. Stoja odkoračno z l., preprijem sunkoma z d. za vrat kopita; z l. za ojačani del — puška vodoravno v priročenju.
2. D. skrčiti priročno not, prsti ob l. ramenu, z l. drža; puška navpično ob l. rami, kopito zgoraj.
3. Počep (preža) — z d. suniti dol; l. pokrčiti priročno not — položaj za borbo, puška poševno ob telesu, cev v višini l. prs, kopito v višini kolka; pogled na l. preko cevi.
4. Drža.
- II. 1. Suniti z l. naprej not in povrat nazaj v isti položaj, zelo hitro, d. ostane na mestu ob kolku (odbrana).
2. Izpad z l. v stran — »bodi«, t. j. suniti v smeri izpada, preprijem l. k d. za vrat kopita — puška vodoravno.
3. Povrat nazaj v prežo.
4. Drža.
- III. 1. D. vzročiti not (pokrčeno), l. odročno dol skrčiti gor — puška poševno nad glavo, zatvarač zgoraj — pogled na l.
2. Drža.
3. Povrat nazaj v prežo.
4. Drža.
- IV. 1. Vzravnavo, s $\frac{1}{2}$ obratom v l. in s prisunom z d. stoja spetno — suniti gor, puška nad glavo ravno, branik zgoraj.
2. Predročenjem priročiti — puška ravno.
3. Preprijem puške (sunkoma) v položaj »k nozi« — priročiti.
4. Drža.

Plenarna seja celjske sokolske župe

V torek 18. aprila t. l. so prihiteli delegati vseh delujočih edinic naše župe v Celje, kamor jih je pozvalo župno starešinstvo na plenarno sejo. Mnoga društva so bila zastopana tudi po več delegatih. Tako disciplinirane stoodstotne udeležbe nismo mogli za- beležiti niti pri župnih skupščinah. Burno pozdravljen je prišel na plenarno sejo tudi polkovnik za generalštabne posle br. Dragoljub Mihajlović, komandant celjskega polka.

Župni starešina br. Smertnik je v svojem uvodnem govoru očrtal vsestransko sedanji položaj in začrtal stališče sokolstva na- pram vsem pojavom doma in v svetu. Br. polkovnik je kratko, a s trdnimi argumenti podčrtal, da ostane vojska to, kar je bila vedno: čuvar vseh mej naše širne domovine in da je duh in pripravljenost naše armade prva garancija naše nedotakljivosti. Med njegovim govorom in po njem so zborovalci ponovno toplo manifestirali za našo junaško, jugoslovensko vojsko. V sledeči razpravi, v kateri je prav živo sodelovalo mnogo bratov, so se razčistile še vse po- drobnosti, ki morajo v današnjih dneh biti vsem jasne. Bratje de- legati so na seji prejeli navodila za smer in način dela naših edinic.

V vseh govorih, v splošnem razpoloženju, ki je vladalo na zboru, je bila izražena točno in odločno zavest in volja, da ne pre- pustimo tujcu brez boja niti pedi naše zemlje. Lanski september in letošnji marec se pri nas ne bo ponavljal.

Ko je br. župni starešina zaključil plenarno sejo, so vsi ude- leženci zapeli zanosno »Bože pravde« in »Hej Slovani!«

IZ ŽUPNEGA SOCIALNEGA ODSEKA

Zaposlitev iščejo: 1 moška pis. moč s 4 razr. realke in trgovsko šolo, 2 moški pis. moči s 4 razr. meščanske šole in trgovsko šolo, 1 ženska pis. moč s 4 razr. meščanske šole in trgovsko šolo, 1 ženska pis. moč s 3 razr. meščanske šole in trgovskim tečajem, 1 ženska pis. moč s 4 razr. meščanske šole, 1 trgovski sotrudnik mešane stroke z 8 razr. osnov. šole in trgovskim tečajem, 1 moška moč s 3 razr. meščan. šole za trgovskega ali pis. slugo, 1 moška moč s 7 razr. osnovne šole in obrtno nadaljev. šolo, izučen ključavni- čar, za slugo ali skladiščnika, 1 avtoličar z obrtno nadaljevalno šolo. V u k želita: 2 naraščajnika z 2 razredoma meščanske šole za mehanika, ključavničarja ali podobno.

Cross-country sokolske župe Celje

V nedeljo, dne 2. aprila se je vršil župni in medžupni cross-country sokolske župe Celje. Ob ugodnem vremenu ter velikim zanimanjem občinstva je nastopilo 69 tekmovalcev in tekmovalk na letnem telovadišču sokolskega društva Celja - matice. Ženski oddelki so v tej disciplini nastopili prvokrat. Zastopana je bila tudi župa Zagreb s 4 člani ter Ljubljana z 1 naraščajnikom.

Člani so tekli po že znani 4000 m dolgi progi ob Ložnici in Savinji. Izmed 24 jih je prispelo 23 na cilj. Rezultati so naslednji: 1. Perc St., Hrastnik (13.06), 2. Steiner Valter, Sevnica (13.10.4), 3. Rozman Alojz, Sevnica (13.29), 4. Vardaš Drago, Zagreb (13.42),

5. Pleteršek Feri, Celje-m. (13.54.8), 6. Horvat Franc, Sevnica, 7. Bec Franc, Trbovlje, 8. Kremenek Franjo, Zagreb, 9. Pravdič Marjan, Zalec, 10. Ugrenović Vjerko, Zagreb, 11. Sotor Fric, Laško, 12. Žerjav Franjo, Zagreb, 13. Končan Herber, Soštanj, 14. Marošek Mirko, Celje I, 15. Kolenc Karl, Celje I, 16. Stuček Franjo, Hrastnik, 17. Dosedla Franc, Celje-m., 18. Milošević Miloš, Zagreb, 19. Vastić Miloš, Hrastnik, 20. Les Božo, Celje I, 21. Katič Ivan, Celje I, 22. Vuzelac Miloš, Zagreb, 23. Grobler Josip, Petrovče.

Moštva: 1. Sevnica (11), 2. Zagreb (22), 3. Hrastnik, 4. Celje I, 5. Zagreb.

Moški naraščaj je tekel po travnikih ob Savinji. Proga je bila dolga 2.200 m. Izmed 31 tekmovalcev jih je prispelo 28 na cilj.

Rezultati so naslednji: 1. Markovič Rudi, Ponikva (8.16.8), 2. Dejak Riko, Celje I (8.17.2), 3. Kos Anton, Celje I (8.24.4), 4. Rudl Karl, Braslovče (8.38.4), 5. Ribezel Rudolf, Dol (8.47.2), 6. Kos Lado, Laško, 7. Pohar Vlado, Radeče, 8. Vozel Jože, Hrastnik, 9. Košir Jože, Dol, 10. Basil Miloš, Ljubljana-m., 11. Rojnik Franc, Braslovče, 12. Koritnik Franc, Hrastnik, 13. Drnovšek Milan, Dol, 14. Uratnik Lado, Braslovče, 15. Dakskobler Franc, Laško, 16. Tomažič Josip, Celje-m., 17. Deželak Jože, Dol, 18. Kopač Adalbert,

Laško, 19. Kavzel Karl, Hrastnik, 20. Bregar Ciril, Celje I, 21. Teržan Herbert, Celje I, 22. Uršič Josip, Celje-m., 23. Zoger Vinko, Petrovče, 24. Naprudnik Zoran, Celje-m., 25. Tovornik Ladó, Celje-matica, 26. Vrečko Boris, Celje-m., Kvartič Karl, Celje I, 28. Rupnik Ivan, Celje I.

Moštva: 1. Celje I (25), 2. Dol (27), 3. Braslovče (29), 4. Laško (39 — 6), 5. Hrastnik (39 — 8), 6. Celje-matica (62), 7. Celje I (76).

Članice in naraščajnice so tekmovala na 1.500 m dolgi progi, ki je tekla na Glaziji.

Članice je startalo 6, na cilj pa so prispele 4 po naslednjem vrstnem redu: 1. Matilda Čudnova, Celje-m. (6.17.2), 2. Zdenka Cergolova, Celje-m. (6.22.4), 3. Ana Štorova, Sevnica, 4. Vekica Šlenčeva, Hrastnik.

Naraščajnice je tekmovalo 8, na cilj pa prispelo 5 z naslednjimi rezultati: 1. Jela Fliskova, Sevnica (6.10), 2. Dana Fliskova, Sevnica (6.12), 3. Milka Čadeževa, Hrastnik (6.40.2), 4. Mici Uranova, Sevnica, 5. Marija Češkova, Sevnica.

Tekme je vodil žup. poročevalec za proste panoge br. Urbančič.

II. zbirna tekma za sestavo naše vrste, ki bo v maju tekmovala s francosko vrsto v Parizu je bila na veliko soboto 8. t. m. v Zagrebu. Pri teh tekmah si je priboril tretje mesto br. Grilec Konrad iz društva Celje. Od 60 dosegljivih točk je dosegel 54.3. Najbolje je odrezal na bradlji in pri preskoku čez konja vzdolž (9.2 točke), na krogih (9.1 točke) in drogu (9 točk). Brat Bizjak Mirko, član društva Trbovlje je dosegel 18. mesto.

»Oj, leti sivi Sokol!« Naša župa je predvajala v Celju v tednu od 13. do 19. marca prvi sokolski zvočni film »Oj, leti sivi Sokol!«, ki prikazuje krasno taborenje novosadske župe na Bledu. Pri več

predstavah si je film ogledala sokolska in nacionalna celjska javnost, vojaštvo, lasti pa naša mladina. Krasni film so prihтели pogledat celo Sokoliči in Sokoličice iz Vojnika, Žalca, Petrovč, Griž, Polzele in Sv. Petra v Sav. dolini. Samo pri mladinskih predstavah je bilo 3475 obiskovalcev.

Sokolska gozdna šola. Letos bo naša župa v organizaciji taborenja, ki je bilo lani tako srečno uvedeno v delovanje celjske župe, napravila velik korak naprej. Župa priredi tri taborenja, ki bodo skupno trajala oba počitniška meseca. Prvo taborenje, ki bo od 1. do 22. julija, je namenjeno članom in moškemu naraščaju od 16. do 18. leta. Od 22. julija do 11. avgusta bo mladinsko taborenje za deco in naraščaj obojega spola od 10. do 16. leta. V tretje taborenje od 11. do 31. avgusta pa pridejo članice in ženski naraščaj od 16. leta dalje. V programu prvega in tretjega taborenja je prednjaški in prosvetni tečaj, a tudi program mladinskega taborenja je zamišljen kot smotrna vzgoja sokolske mladine. Vse podrobnosti objavimo v razpisu, ki ga dobe društvena načelništva v teh dneh.

Koledar prireditev v celjski sokolski župi za I. polletje

- 18. maja: Celje: Okrožne tekme dece.
- 18. maja: Kapele: Kolesarski zlet.
- 21. maja: Trbovlje: Mladinski dan, okrožne tekme dece.
- 4. junija: Brežice: Društveni nastop združen z obrambnim zborom.
- 4. junija: Sv. Pavel pri Preb.: Tekme dece (okr.), društveni nastop
- 4. junija: Celje-matica: Društveni nastop.
- 4. junija: Zagorje: Društveni nastop, okrožne tekme v odbojki.
- 4. junija: Boštanj: Dan sokolske pripravljenosti.
- 4. junija: Braslovče: Okrožni zlet, splošne tekme članstva in naraščaja, razvitje društvenega prapora.
- 11. junija: Celje: **Župne splošne tekme članstva in naraščaja.**
- 18. junija: Trbovlje: Okrožni nastop, proslava 30-letnice obstoja društva in odkritje spomenika Nj. Vel. kralju Aleksandru I. Zedinitelju.
- 18. junija: Sv. Peter v Sav. dol.: Društveni nastop, okr. tekme dece.
- 18. junija: Šoštanj: Zaradi odkritja spomenika Nj. Vel. kralju Aleksandr I. Zedinitelju v Trbovljah — telovadni nastop preložen.
- 18. junija: Celje I: Društveni nastop.
- 2. julija: Sv. Jurij ob Taboru: **Otvoritev Sokolskega doma**, okrožni nastop.
- 2. julija: Sv. Jurij pri Celju: Okrožni nastop.
- 2. julija: Cerklje: Okrožni nastop, okrožne tekme dece.

2. julija: Štore - Teharje: Društveni nastop.
2. julija: Radeče: Okrožne tekme dece in društveni nastop.
9. julija: Laško: Okrožni nastop, proslava 20-letnice, razvitje naraščajskega prapora združeno z obrambnim zborom.
9. julija: Mozirje: Društveni nastop.
9. julija: Artiče: Društveni nastop.
9. julija: Petrovče: Okrožne tekme v odbojki, obrambni zbor žalskega okrožja in društveni nastop.
9. julija: Ponikva: Društveni nastop.
9. julija: Velenje: Društveni nastop.
9. julija: Hrastnik: Društveni nastop in okrožne plavalne tekme in obrambni zbor okrožja v Hrastniku.
9. julija: Liboje: Obrambni zbor žalskega okrožja ter javni nastop.
16. julija: Rimske toplice: Društveni nastop.
16. julija: Loke pri Zagorju: Društveni nastop in zbor kolesarjev trboveljskega okrožja.
16. julija: Petrovče: Društveni nastop ter okrožne tekme v odbojki.

SOKOLSKA PETROVA PETLETNICA

SPP v društvu Laško. Kot po mnogih drugih društvih, tako je tudi delo v okviru SPP v društvu Laško razdeljeno na dva glavna dela in sicer splošni program in program naraščajskega odseka. Delo v okviru SPP odlično napreduje, saj je bilo dosedaj odplačanega 60% dolga na Sokolskem domu, ki dela Laškemu toliko čast.

Živ dokaz dela. Sokolsko društvo Zagorje ima krasen Sokolski dom. Pa to ni bilo dovolj. Ker je dolina zelo razvlečena in je dosedaj torišče vsega sokolskega dela spodnji del doline, so agilni Zagorjani sklenili postaviti tudi v Lokah nov Sokolski dom. Poleg ogromnega programa v ostalih strokah, ki so stale društvo velike vsote denarja (parketna tla in preslikanje notranjosti doma je stalo 17.000 din), je to vsekakor smel in drzen podvig, ki se bliža uresničenju, ker so vse priprave dokončane. Vsa čast in priznanje!

Nekaj nam za vzgled! V zaobljubi sokolske Petrove petletnice v župi Mostar je izvršeno sledeče: dovršeno ali kupljeno je 18 Sokolskih domov, v gradbi jih je še 15, torej skupaj 33 domov; urejeno je 12 sokolskih telovadišč, vseh skupaj jih je sedaj 33; zasajeno je 54 gozdov (gajev), ki nosijo ime »Petrovi gaji«; sezidali so 10 mostov, 46 vodnjakov in 2 napajališči za živino; v brezvodnih krajih so izpeljali 50 vodovodov. In tako dalje, do ogromnih drugih del, sokolstvu v veselje in nam za vzgled!

Kaj pravite? Sokolsko društvo Velika Kikinda osušuje močvirje — leglo malarije — in je izdalo za delo doslej okoli 400.000 din. Proračun znaša 1.100.000 din, katera vsota je pripravljena.

Kaj vse so zaobljubili. Sokolsko društvo Dragutinovo je v SPP zaobljubilo, da restavrira spomenik Todora Pavlovića, osnivalca Srpske Matice, ki je v razsulu.

SOKOLSKI TISK

Nov sokolski list. Medžupni lutkovni odbor sokolskih žup dravske banovine je začel izdajati svoje glasilo »Sokolski lutkar«, list za povzdigo lutkarstva med sokolstvom. Poleg idejnih člankov objavlja tudi dragocena navodila za organizacijo in vodstvo lutkovnih odrov, poročila raznih lutkarskih odrov in lutkovne igre. Letna naročnina stane 20 din.

RAZNO

Zanimive številke. V dravski banovini je po štetju iz leta 1931. 28.998 Nemcev nasproti 1.077.679 Slovencev. Nemcev je torej 2.5%. Med približno 500 zdravniki je 69 nemške narodnosti, t. j. 13.8% vseh zdravnikov. Na enega zdravnika Nemca odpade povprečno 420 Nemcev, na 1 Slovence pa 2.500 Slovencev. Med 286 odvetniki je 20 Nemcev, t. j. 7% vseh odvetnikov.

Akademiki Aleksandrove univerze v Ljubljani so 16. marca izdali proglas, s katerim se odrekajo medsebojnim svetovnonazorskim trenjem in bojem, da s tem dokažejo svojo neomajno narodno in državno zavest. Z ustanovitvijo enotnega akademskega narodnega bloka je naša študirajoča mladina pokazala pot, ki naj bi jo hodili mi vsi v teh kritičnih časih.

Resolucija, ki jo je izdal Zvionzek Tovaržesty gimnastečnih Sokol v Polsce, nam je svetel žarek v bolestnem razpoloženju, ki ga je ustvarilo postopanje Poljske proti Češkoslovaški v usodnih septemberskih dneh. V prvi točki izjavlja zveza poljskega sokolstva svojo pripravljenost na borbo za svobodo Poljske, nato pa pravi v naslednjih točkah dobesedno:

2. Tisočletna vojna s tujimi težnjami kaže poljskemu narodu pot njegove politike, t. j. odzor proti vsem pojavom prodiranja ne samo proti Poljski, temveč proti vsemu Slovanstvu. Ne smemo pripustiti, da bi se ponovila zgodovina, da bi plemena in narodi slovanski — vsak zase in brez vzajemne podpore — kakor za velike zapadnoslovanske države pod Mečislavom in Boleslavom — skrbeč egoistično samo za svoje plemenske koristi, podlegli tuji premoči, kar je privedlo do tega, da je na tleh prastarih, nekdanj slovanskih držav zagospodoval tujec. Narod poljski je dolžan, da stori vse za zedinjenje in pobratenje vseh slovanskih narodov.

3. V zvezi s tem ugotavlja sokolstvo, da se poljski narod nikakor ne raduje, ker je bratski češki narod ob dejanski podpori

Slovakov izgubil napram premoči svojo samostojnost in izraža v tem trenutku njegove tragedije svojo globoko sočustvovanje češkemu narodu z živo nado, da bo češki narod po prehodnih težkih dneh — povzročenih po malodušju svojih voditeljev — prerojen v vsej svoji sili, težnji in požrtvovalnosti ponovno dosegel svobodo.

Nemško vojaštvo v Tyrševem domu. Ob zasedbi Prage se je nastanilo 50 nemških vojakov tudi v Tyrševem domu, kjer ima svoj sedež ČOS.

»Bratstvo« poroča, da so iznesli finski javni in sportni krogi željo, da bi radi videli ob priliki olimpijade, ki bo v Helsinkih leta 1940., vsesokolski zlet v miniaturo. V Finski je namreč sokolstvo zelo poznano in cenjeno, saj so v svojo telesno vzgojo sprejeli Tyršev telovadni sestav.

»Věstnik Sokolský« vabi že sedaj na XI. vsesokolski zlet v Pragi leta 1944. Tudi mi jim kličemo »Na shledanou!«

Film X. vsesokolskega zleta v Pragi se predvaja že v Holandski, Belgiji, Švici, Franciji, Angliji in Sev. Ameriki. Upajmo, da ga bomo imeli kmalu priliko videti tudi v Jugoslaviji.

Malokalibrske puške bodo izgotovljene šele 16. junija, ker se je izdelava zavlekla vsled tehničnih zaprek. Vsled tega se podaljša rok za naknadna naročila do 10. junija t. l. Cena puški je 300 din, metkom po 25 par.

Društva, ki imajo strelske odseke, naj obvezno vsako nedeljo prirejajo ostro streljanje, okrožja pa naj vsaj enkrat mesečno prirejajo ostro streljanje, okrožja pa naj vsaj enkrat mesečno priredijo zbor vseh sokolskih strelcev iz vsega okrožja, kjer naj bodo tekme ves dan. Streljanje naj bo za naraščaj od 16. leta dalje in za člane do 35. leta obvezno, za ostale prostovoljno.

Po prejemu glavnih navodil za velocipedske odseke prijavite takoj število kolesarjev, ločeno po oddelkih, nadalje poročevalca za kolesarski odsek.

Opozarjamo na okrožnico glede razpisa župnega taborenja (sokol. gozd. šola). Rok prijave za člane in moški naraščaj 20. maj.

Delovni kroj za člane je določen. Barva in kvaliteta se bo še izbrala. Isto blago bo predpisano tudi za naraščajski in dečji slavnostni kroj.

Na letošnjih okrožnih in drugih prireditvah mora imeti ves naraščaj predpisani novi telovadni kroj.

Knjigo »Potrebna znanja za streljačke odseke« mora po saveznom razpisu obvezno naročiti vsako društvo po 2 komada, vsaka četa po en komad.

Opozarjamo na splošne župne tekme članstva in naraščaja, ki bodo 11. junija v Celju. Pripravljajte se!

»Branili bomo svojo zemljo!«